

Christian Langballe om mit radikale ophav

Skrevet af Christian Langballe

Mandag, 10. oktober 2011 11:19 - Senest opdateret Onsdag, 12. oktober 2011 07:06

Min oldefar var radikal. Ikke bare sådan ihh-et-spændende-parti-som-taler-min-sag radikal, men den gammeldags radikale. Helt ind til benet radikale. På hans tid var det ikke så velanset blandt arbejdere at være radikal.. Altså i andre kredse end de radikale forstås. Han måtte ikke være medlem af en fagforening - fordi han var radikal. Han måtte tage sig til takke med elendige jobs, som for eksempel at cykle ud med post, når vejret var så dårligt, at den sædvanlige post ikke gad. Han huggede også sten i vejkanten ligesom Jens Vejmand... Hvis han ville have meldt sig ind i Social Demokratiet kunne han sagtens have fået et bedre job og medlemskab af en fagforening. Men nej. Min oldefar var radikal. Koste hvad det ville. Han var en begavet mand, som tog stilling og holdt på sine idealer. Det er imponerende. Især når man tænker på de konsekvenser, det må have haft for hans familie.

Min bedstefar var også radikal. Min oldefar var min bedstefars svigerfar, så mon ikke Bedstefar har været accepteret på stedet, da min bedstemor præsenterede ham for sine forældre? Min bedstefar var også radikal ind til benet. Så meget at han i en årrække gik ind i lokalpolitik. Konsekvenserne for ham var knap så vidtrækkende som for Oldefar. Som lærer og kirkesanger

Christian Langballe om mit radikale ophav

Skrevet af Christian Langballe

Mandag, 10. oktober 2011 11:19 - Senest opdateret Onsdag, 12. oktober 2011 07:06

---

var han en respekteret person i sit lokalsamfund. Og så var han klog. Da jeg var knægt, var min bedstefar den klogeste mand i verden. Måske overgået af Einstein - men han var jo død, så Bedstefar tog titlen uden kamp. Selvom min bedstefar var radikal, var han det på en klædelig ydmyg måde. Han pådannede ikke andre sine synspunkter. Da jeg engang spurgte ham, hvad han stemte, fik jeg at vide, at det var en privatsag. Min mor kunne dog røbe, at det var en offentlig hemmelighed, da han jo havde været lokalpolitiker for *Det Radikale Venstre*. Da jeg sidenhen havde sat mig ind i politik, og til et prøvevalg i vores gymnasieklasse havde argumenteret så godt for De Radikales ideer, at partiet gik 700% frem, ville han godt tale politik med mig. Hans udgangspunkt var, at man skulle danne sig sin egen mening og tage stilling derudfra. Det har jeg gjort talrige gange siden. Så selvom De Radikale ofte er blevet skudt de utroligste ting i skoene, så ændrer det ikke på, at det parti altid har fremstået som det mest hæderlige af dem alle. De har aldrig pakket tingene ind, og har altid stillet sig der i det politiske landskab, hvor deres politik kunne gennemføres. Jeg har altid set De Radikale som garanten for, at blokpolitik ikke skulle snige sig ind i dansk politik. Efter 10 år uden radikal indflydelse lader det til at blokpolitikken er på vej ud. Hvis altså Venstre kan få hovedet ud af ..... og indse at de tabte valget. Det klæder ikke noget parti at stå at råbe ude på sidelinjen. Den plads er forbeholdt Dansk Folkeparti. Venstre bør samarbejde i Folketinget, så deres vælgere får andet end råbekor for deres stemmer. Dårlige tabere er der alligevel ingen, der kan lide.

Håbet for en fremtid uden blokpolitik er endnu lysegrønt. Jeg sætter min lid til, at De Radikale holder fanen ligeså højt som i fordums tid. Dengang det havde rigtige konsekvenser at være på de godes side. Så mangler jeg bare selv at få meldt mig ind. Jeg skal nok. Når jeg lige får tid....

Christian Langballe

(Billedet er hentet fra [Wikipedia](#) - klik på linket for mere info)